

stillede af et Mindretal under Nr. 5 til § 13. Da det ikke kan være heldigt at fastslaa, at Beværterantallet ikke maa forøges ud over det Antal, som var i Virksomhed den 1. Januar 1912, foreslaar Mindretallet under Nr. 5, at hvor der viser sig Trang dertil, kan Antallet af Beværtere med Ret til Udskænkning af stærke Drikke forøges, naar det ikke overstiger Forholdstallet 1 for hver 350 Indbyggere. — Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 gaa ud paa at forhøje Procenttallet ved Kommuneafstemninger og dermed føre Forslaget tilbage til Landstingets tidligere Affattelse. — Ændringsforslagene under Nr. 16, 17 og 18 til § 16 gaa ligeledes ud paa at føre Lovforslaget tilbage til Landstingets tidligere Affattelse. — Ændringsforslag Nr. 19 gaar ud paa, at i samme Stykke, 8de Linie, foreslaas „eller” strøget, da Mindretallet ikke mener, at den Omstændighed, at der nægtes Bevilling til Udskænkning af stærke Drikke i en Ejendom, skal medføre, at vedkommende Ansøger i de paagældende 5 Aar skulde være afskaaren fra at faa Bevilling til at drive Næring andetsteds. Derfor tilraader Mindretallet at stemme for Ændringsforslag Nr. 19.

Et andet Mindretal foreslaar under Nr. 20 i 2det Stykke at stryge „samtlige paa den kommunale Valgliste opførte Personer” og i Stedet for sætte „Sognets kommunale Vælgere”. Det samme Mindretal mener, at det sidste Stykke i § 16 bør indskrænkes til følgende: „Afstemningen foretages paa Grundlag af de kommunale Valgsteder”, og at Resten af dette Stykke bør udgaa.

Jeg skal ligeledes anbefale det høje Ting at stemme for de af disse Mindretal stillede Ændringsforslag.

Pagh: Jeg ønsker blot at gøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af et Mindretal under Nr. 4. Den Betragtning, som dette Mindretal lader sig lede af i hele dette Spørgsmaal, er, at vi vanskeligt gennem Lovforanstaltninger ville kunne gøre noget væsentligt til Indskrænkning af Drikkeriet. Mindretallet tror meget mere paa, at man ved frivillige Foranstaltninger naar bedre Resultater. Det har jo ogsaa vist sig under den stedse større og større Afholdsbevægelse, der har været i vort Land. Denne frivil-

lige Bevægelse har slaaget dybe Rødder og opnaaet helt igennem særdeles tilfredsstillende Resultater. Mindretallet mener derfor, at der ikke er nogen Grund til at gribe ind i dette Forhold, som efterhaanden har medført, at det nu ikke længere kan siges, at Danmark skulde være et særlig fordrukkent Land. Tværtimod viser Statistikken fra andre Lande, at vi med Hensyn til Nydelsen af Alkohol ere nede paa et lavere Tal, end man er i adskillige andre Lande. Mindretallene have den Opfattelse, at, hvis man — jeg kan sige med haard Haand — vil bringe Antallet af Beværtninger, særlig paa Landet, ned, vil en saadan Foranstaltning let bevirke, at Antallet af Smugkroer tager til. Dette har erfaringsmæssig vist sig at ske. Og ligeledes frygter Mindretallet, at Drikkeriet indenfor Hjemmets Rammer ogsaa vil vokse. Den, der ikke kan faa sin Lyst til Spiritus tilfredsstillet i den nærliggende Beværtning, vil let være fristet til at købe en hel Flaske og bringe den med hjem.

Mindretallet staar saaledes meget tvivlende overfor, om det vil kunne være af væsentlig Nytte for Afholdsbevægelsen at indføre forskellige Lovforanstaltninger. I det hele er Mindretallet imod, at man uden særlige og stærke Grunde griber ind i den personlige Frihed. Lad det gode og det onde føre Kamp mod hinanden. Jeg har den Opfattelse, at det ogsaa er en noget for gammel-dags Betragtning, at Beværtninger alle sammen ere af det onde. De ere jo ikke alene til for at tilfredsstille deres Lyst, der ville drikke Alkohol, men ogsaa for at tilfredsstille dem, der ville nyde Mad og anden Drikke. Og hvis man i større og større Tal nedlægger Kroerne paa Landet, vil man jo fremkalde stor Misnøje blandt de tilrejsende. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at hvis man nedlægger en Kro i en Kommune, medens der bestaar en anden i en anden Kommune, der har Ret til at sælge Alkohol, og Kommunerne ligge lige op ad hinanden, opnaar man ikke det tilsigtede Resultat.

De Bemærkninger, jeg hidtil har fremsat, gælde særligt Forholdene paa Landet. For Byernes Vedkommende mener jeg, at man meget godt kunde blive staaende ved de gældende Lovbestemmelser og særlig ved den Bestemmelse i Loven af 1873, hvorefter det ligger i Kommunalbestyrelsens